

Τα νέα του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Δυστυχώς η άνοιξη φέτος για το χωριό μας ήρθε πικρή. Ο άδικος και απρόσμενος χαμός του αγαπημένου μας Μπίλι, πάγωσε τις καρδιές όλων μας. Ένα χαριτωμένο, αξιαγάπητο πλάσμα που με την παρουσία του, ομόρφαινε τη ζωή του χωριού μας χάθηκε στον ανθό της νιότης του.

Βαρύ το πλήγμα για την οικογένεια του, για τους φίλους και συγγενείς. Δεν μπορούμε να πούμε κάτι άλλο παρά να του ζητήσουμε από εκεί επάνω που μας βλέπει και μας καρτερά, να μας προστατεύει και να γίνει μεσίτης με την αγγελική ψυχούλα του, στο θεό για εμάς.

Οι μέρες του Πάσχα πέρασαν με σφιγμένες τις καρδιές όλων μας. Αρκετοί αθηναίοι κατέβηκαν και πολλά σπίτια άνοιξαν έστω για λίγες μέρες. Ευχάριστη έκπληξη το βράδυ του επιτάφιου οι αφίξεις των πατριωτισσών μας Πίτσας Δρίβα και Παναγιώτας Νίκου Λεγάκη. Είχαν και οι δύο πολλά χρόνια να βρεθούν τέτοιες μέρες στο χωριό.

Η Λαμπρό-βδομάδα ήταν γεμάτη από μεγάλες γιορτές.

Πρώτα ο Αι-Γιώργης συγκέντρωσε πολλούς πατριώτες. Οι εορτάζοντες μετά το πέρας της Θείας-Λειτουργίας προσέφεραν παραδοσιακά γλυκά στους εκκλησιάζοντες.

Δυστυχώς ο Μάη-Θανάσης δεν εορτάστηκε φέτος καθώς οι μέρες είχαν συνεχείς εορτές.

Στις 8 Μαΐου έγινε η καθιερωμένη λειτουργία στον Αϊ-Γιάννη. Πολλοί προσκυνητές από την Κρεμαστή και τα γύρω χωριά γέμισαν την εκκλησία και τους γύρω χώρους.

Ακολούθησε γλέντι με την φροντίδα και οργάνωση του συλλόγου «Έλατος». η ορχήστρα του Μπατσάκη με την τραγουδίστρια Τζοάννα σκόρπισαν κέφι στους πανηγυριστές έως τις 7 το βράδυ που σουρούπησε.

Τέλη Μαΐου άρχισε η προσέλευση των αποδήμων μας. Σαν τα διαβατάρικα πουλιά άρχισαν να συγκεντρώνονται απ'όλες τις άκρες της γης.

Ανάσες βαθιές για το χωριό μας, που άρχισε να ξυπνά από τον χειμωνιάτικο λήθαργο του.

Στις 6 Ιουλίου έγινε ο θερισμός, στο χωράφι του Χάρου, όπου ο σύλλογος «ΕΛΑΤΟΣ» είχε οργώσει και σπείρει σιτάρι. Άστραψαν πάλι στον ήλιο τα δρεπάνια, χρόνια στη σύνταξη και δώσανε ένα τόνο χαράς και αισιοδοξίας, ότι όταν γυρίζουμε στις ρίζες μας, δυναμώνουμε και βρίσκουμε το ελιξίριο της ζωής. Πρωτοστάτησαν οι θεριστές Ντίνα Δρίβα, Παναγιώτης Καλκάνης, Φιλιώ και Αντώνης Πουλάκης, Νικήτας Κουλούρης και Αγγελική Πριφτάκη.

Το αλώνισμα θα γίνει στις 11 Αυγούστου, ώστε να μπορέσουν να το παρακολουθήσουν περισσότεροι πατριώτες. Μπράβο σε όλους, οργανωτές και θεριστές.

Στις 8 Ιουλίου εορτάστηκε στο Μαρί στην ομώνυμη εκκλησία η Αγία Κυριακή. Αρκετοί προσκυνητές δέχτηκαν τις περιποιήσεις και την φιλοξενία της θείας - Μαρίας Ξαστερούλη και των παιδιών της.

Έτσι φτάσαμε στις 20 Ιουλίου στον Προφήτη Ηλία. Πλήθος κόσμου παρακολούθησε τον εσπερινό. Το ίδιο έγινε και ανήμερα, ενώ το βράδυ ακολούθησε γλέντι στην κάτω - πλατεία οργανωμένο από το σύλλογο «ΕΛΑΤΟΣ». Η ορχήστρα των Κονιτοπουλαίων χρωμάτισε μουσικά την βραδιά.

Δύο νέα καταστήματα άρχισαν να ξαναλειτουργούν στο χωριό. Στην πλατεία το ζαχαροπλασείο - ουζερί του Γιάννη και της Κανέλλης Πουλάκη, και το εστιατόριο του «ΛΑΒΒΑ» υπό νέα διεύθυνση ενός επιχειρηματία από τη Σπάρτη.

Αγαπητοί πατριώτες περισσότερα θα τα πούμε από κοντά στην πλατεία του χωριού τον Αύγουστο.

Προσκεκλημένος από το Σύνδεσμο των εν Αττική Λακεδαιμονίων στις 23 Μαΐου, στην αίθουσα του συλλόγου ο καθηγητής Ιωάννης Πίκουλας (καθηγητής αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας στο Παν/μιο Θεσσαλίας) παρουσίασε το τελευταίο του βιβλίο «Το οδικό δίκτυο της Λακωνικής». Ένα επιστημονικό βιβλίο έργο ζωής που συνοδεύεται από χάρτη έγχρωμο, ένα DVD και 277 φωτογραφίες. Την παρουσίαση - ομιλία του κ. Καθηγητή παρακολούθησαν αρκετοί Λάκωνες και από το χωριό μας, η Μαργαρίτα Δούνια που υπήρξε φοιτήριά του, ο Νικόλαος Καλκάνης και η γράφουσα.

Το βιβλίο αναφέρεται στους αρχαίους δρόμους καθώς και στα καστέλια (φρούρια) της ευρύτερης λακωνικής συμπεριλαμβανοντας και την περιοχή μας. Θα υπάρξει μελλοντικά αναλυτική αναφορά για τους δρόμους που περνούσαν από την Κρεμαστή.

Πρέπει να αναφέρουμε ότι ο κ. Πίκουλας με προσωπική παρέμβαση πρόσκληση του κ. Μπατσάκη θα μιλήσει στο πολιτιστικό τριήμερο που διοργανώνει ο σύλλογος Αι - Δημητριωτών τον Αύγουστο. Θα είναι μία ευκαιρία να τον γνωρίσουμε από κοντά, αυτόν και το έργο του.

ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2013 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

- 20/7: Διοργάνωση «Ο Έλατος»
Παραδοσιακό πανηγύρι Αϊ Λιά
- 11/8: Διοργάνωση «Ο Έλατος»
Παραδοσιακό αλώνισμα
- 14-15/8: Διοργάνωση «Ο Έλατος»
Πανηγύρι της Παναγιάς
- 17/8/: Διοργάνωση «Ο Πατριώτης»
Διοργάνωση πικ νικ
(Ράχη Τούμπαλη-10.00πμ)
- 19/8: Διοργάνωση «Ο Έλατος» & «Πατριώτης»
Αιμοδοσία-Συζήτηση
- 20/8: Διοργάνωση «Ο Πατριώτης»
Πεζοπορία Κρεμαστή-Κυπαρίσσι
- 21/8: Διοργάνωση «Ο Έλατος» - Δήμος Ευρώτα
Τουρνουά μπάσκετ
- 23/8: Διοργάνωση «Ο Έλατος» & «Πατριώτης»
Μουσική βραδιά με διαγωνισμό μαγειρικής
(Γκόγκες-Πίτα)

Κοινωνικά

Αφίξεις από Αυστραλία

Ο Γιώργος και η Μαρία Δρίβα, η Νύφο Κοσμά με τον γιό της Γιάννη, ο Αντώνης Παυλάκης με την σύζυγο του και ο Γιώργος Τζάκας.

Αφίξεις από ΗΠΑ

Παναγιώτης και Μάντω Λεγάκη, Γιώργος και Ελένη Μπέλεση, Νίκος και Μαρία Δούνια, Παναγιώτης και Κατερίνα Δούνια, Μαρία Δρίβα, Ελένη Γκούζου-Ηλιοπούλου με τα παιδιά της, Βαγγέλης και Μαρία Τζάκα, Αντώνης Κοσμάς, Χρήστος Γκιουζέλης, Δημήτρης και Παναγούλα Χαραμή, Νίκος και Γιώτα Λεγάκη, Λέλα Κοσμά, Δημήτριος και Δήμητρα Τζάκα και Θεόδωρος Γκιουζέλης.

Αφίξεις από Καναδά

Η οικογένεια Κουτλή, ο Θεόδωρος Τσίγκος, Γεώργιος Λάββας, Γιάννης και Δήμητρα Κοσμά, Ντίνος και Μαρία Ταμβάκου, Τάσος και Σαράντος Πριφτάκης.

Γάμοι

Έγινε στη Σαντορίνη ο γάμος του Γιάννη Λεγάκη (γιός του Παναγιώτη και της Μάντωσης Λεγάκη). Στους νεόνυμφους και στους γονείς ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

Γεννήσεις

Η Άννα Βαγγέλη Τζάκα και ο σύζυγός της Μανώλης Βούλγαρης απέκτησαν ένα όμορφο κοριτσάκι. Ο Γιάννης Μπέλεσης και η σύζυγός του Φιλίτσα Ηλιοπούλου απέκτησαν το δεύτερο γιό τους. Στους ευτυχείς γονείς και παππούδες ευχόμαστε να τους ζήσουν.

Βαφτίσεις

Η Δήμητρα Πραγαλού (κόρη της Μαρίας Δούνιας) και ο σύζυγός της Βασίλης βάφτισαν στις 30 Ιουνίου στη Κηφισιά την κόρη τους που της έδωσαν το όνομα της γιαγιάς Μαρίας.

Να σας ζήσει

Θάνατοι

Στις 15/4 πέθανε στην Αθήνα ο Βασίλης Καλκάνης 23 ετών.

Στις 28/4 πέθανε ο Παύλος Παναρίτης .

Στις 3/5 πέθανε η Ματίνα Χαραμή σύζυγος Χρήστου Χαραμή.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Το ίδρυμα υποτροφιών Νικολάου Παπαμιχαλόπουλου προκηρύσσει για το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012 είκοσι (20) υποτροφίες σε φοιτητές ελληνικών ΑΕΙ, ΤΕΙ και μεταπτυχιακούς ελληνικών πανεπιστημίων που οι ίδιοι ή ο ένας εκ των γονέων τους γεννήθηκαν στην Κρεμαστή Λακωνίας.

Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να προσκομίσουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά στα μέλη του συλλόγου ή να τα ταχυδρομήσουν (όχι συστημένο) στη διεύθυνση: ΠΑΡΔΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ, ΑΘΩ 7 ΜΕΛΙΣΣΙΑ 15127 ΑΘΗΝΑ μέχρι τις 31/10/2013.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

1. Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης
2. Πιστοποιητικό σπουδών από την αντίστοιχη σχολή / τμήμα.
3. Αναλυτική βαθμολογία στην οποία θα περιλαμβάνονται και τα μαθήματα που αντιστοιχούν στο Ακαδημαϊκό έτος 2011-2012 (Παρατήρηση: πάνω στην αναλυτική βαθμολογία ή σε μία λευκή σελίδα Α4 να επισημαίνονται από το φοιτητή /τρια τα μαθήματα που δηλώθηκαν από το φοιτητή για πρώτη φορά το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012)
4. Αντίγραφο του προγράμματος μαθημάτων από τον οδηγό σπουδών της κάθε σχολής.
5. Αντίγραφο του εκκαθαριστικού σημειώματος των γονέων για το οικονομικό έτος 2011
6. Επικυρωμένο αντίγραφο της αστυνομικής ταυτότητας του φοιτητή/τριας
7. Αριθμός τηλεφώνου (σταθερό - κινητό) επικοινωνίας με το φοιτητή/τρια

Για περισσότερες πληροφορίες, απορίες και διευκρινήσεις απευθυνθείτε στο μέλος του συλλόγου: Παρδάλης Νίκος, τηλ: 697772848 email: nickpardal@gmail.com

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Ι. Παπαμιχαλόπουλος

Για τις γιορτές του Πατέρα

(Β' Κυριακή του Ιουνίου)

και της Μητέρας

(Β' Κυριακή του Μαΐου)

Παραθέτω δύο ενθυμήσεις από τον Κώδικα 91 της Ι.Μ. των Αγίων Τεσσαράκοντα. Ο πρώτος ιδιοκτήτης του κώδικα, ο π. Σταύρος Καλατζής, συνήθιζε στα περιθώρια να καταγράφει σημειώσεις σχετικές με ιστορικά γεγονότα, περιστατικά της εφημεριακής του δράσης, αλλά και της οικογενειακής ζωής. Στις παρακάτω σημειώσεις, στη σελίδα 86 του Κώδικα, αναφέρεται στα παιδιά του.

“Ο Κωνσταντής μου δεν ήταν αράθυμος όταν ήταν μικρός, παντού [ό,τι εύρισκε] έτρωγε, δεν έκλαιγε και θύμηση αν έβγει προκομμένος. Ο Γιαννάκης μου, ήταν αράθυμος, κακόπραμα και θύμηση αν έβγει προκομμένος. Ο Δημήτρης μου ηδετοσο άγιος ηδετοσο ήρεμος τραγουδιστής, πότης, φαγάς και θύμηση. Ο Σαράντος μου κακόπραμα, καμωματιάρης, μαργιόλος, λεβέντης και θύμηση αν έβγει προκομμένος. Ο Νικολάκης μου χορευταζής... γλυκό δεν έτρωγε και θύμηση αν έβγει προκομμένος. Η Προφύρα ήταν μαργιώρκα, ανάποδη και θύμηση αν έβγει προκομμένη.”

“Εις τους 1706 έγραψα θύμηση για τα παιδιά μου ο Κωνσταντής 15 χρόνων και ανάποδο και οκνιάρης, ο Γιάννης 11 χρόνων λεβέντης και δεν παραλογάει, τραγουδιστής και θύμηση, ο Σαράντος μου χρόνων 7 προκομμένος χαμογελαστής και θύμηση, ο Νικολάκης μου τους τεσσάρους χρόνους χαμογελαστής, απόκριση σε ότι θέλεις και όλα νάναι θύμηση όταν μεγαλώσουν.”

Πηγή: Λακωνικά, Τεύχος 223, σελ. 33.

Ν. Καλκάνης

ΦΥΛΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Η χρονιά που πέρασε θεωρούμε ότι ήταν μια πολύ σημαντική χρονιά για το χωριό μας. Ένα από τα πράγματα που μας απασχόλησαν ήταν η φύλαξη της Κρεμαστής κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Όλοι διαπιστώσαμε πόσο σημαντική ήταν η συμβολή του φύλακα απέναντι στην ασφάλεια των σπιτιών μας. Είναι ενθαρρυντικό το γεγονός πως παρόλο που υπήρξαν κρούσματα παραβιάσεων οικιών στην ευρύτερη περιοχή, εντούτοις στο χωριό μας δεν έγινε το παραμικρό. Αυτό μας κάνει να πιστεύουμε ότι παρόλο τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που επικρατεί θα πρέπει να εξασφαλιστούν οι πόροι ώστε να συνεχιστεί η φύλαξη του χωριού τους χειμερινούς μήνες, όπου η Κρεμαστή απαριθμεί γύρω στους 20 κατοίκους ενώ ο αριθμός των σπιτιών ξεπερνά κατά πολύ τα 200.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η τράπεζα αίματος της Κρεμαστής έχει μηδέν απόθεμα. Δεν υπάρχει ούτε μία διαθέσιμη φιάλη σε περίπτωση ανάγκης. Η ανάγκη για εξεύρεση αίματος είναι επιτακτική και θα πρέπει όλοι να καταλάβουμε πως δίνοντας λίγο από το αίμα μας σώζουμε κάποιο συγχωριανό μας.

Κάθε καλοκαίρι πραγματοποιείτε στο χωριό η εθελοντική αιμοδοσία που διοργανώνει ο πολιτιστικός σύλλογος της Κρεμαστής «Ο ΕΛΑΤΟΣ», με σκοπό την κάλυψη των ετήσιων αναγκών των Κρεμασιωτών. Ωστόσο το αίμα που συγκεντρώνεται ποτέ δεν επαρκεί καθώς κάθε χρονιά από τους πρώτους κιόλας μήνες οι φιάλες που έχουν συγκεντρωθεί εξαντλούνται από τους πατριώτες που έχουν ανάγκη χωρίς όμως να αναπληρώνεται.

Από αυτό εδώ το βήμα θα θέλαμε να κάνουμε ένα κάλεσμα σε αυτούς που έχουν λάβει αίμα για δικούς τους ανθρώπους να το αναπληρώσουν αλλά και σε όλους τους Κρεμασιώτες που θα βρίσκονται στις 19/8/2013 στην Κρεμαστή να κάνουν ένα δώρο ζωής, να δώσουμε λίγο από το αίμα μας.

ΕΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΚΗ

Δ.Σ. συλλόγου «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΒΟΗΘΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΗΣ

Η τροποποιημένη διαθήκη του κληροδοτήματος «Νικόλαος Παπαμιχαλόπουλος» δίνει τη δυνατότητα να δοθεί το βοήθημα της προικοδότησης στους νέους και στις νέες της Κρεμαστής που ήρθαν εις γάμον κοινωνία (και πληρούν τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η επιτροπή και έχουν γίνει δέκτες με δικαστική απόφαση και έχουν κοινοποιηθεί στην τράπεζα που διαχειρίζεται το εν λόγω κληροδοτήμα) από το έτος 2009 και μετά.

Τα κριτήρια – δικαιολογητικά του βοηθήματος Γάμου για κάθε ενδιαφερόμενο – ενδιαφερόμενη έχουν ως εξής :

A. Κριτήρια

- Καταγωγή από Κρεμαστή
- Τέλεση Γάμου από το έτος 2009 και μετά
- Τα εκλογικά δικαιώματα του/της ενδιαφερόμενου/ης να βρίσκονται στην Κρεμαστή (τουλάχιστον πριν το Γάμο)
- Υποβολή αίτησης από ενδιαφερόμενο/η

B. Δικαιολογητικά χορήγησης βοηθήματος

- Αίτηση προς την επιτροπή
- Πιστοποιητικό γέννησης
- Ληξιαρχική πράξη Γάμου
- Βεβαίωση από το Δήμο ότι τα εκλογικά δικαιώματα βρίσκονται στην Κρεμαστή
- Φωτοτυπία Ταυτότητας επικυρωμένη

Για οποιαδήποτε πληροφορία επικοινωνήστε είτε με τον πρόεδρο του Συλλόγου «Ο Έλατος» είτε με τον πρόεδρο του Συλλόγου Αθηνών «Ο Πατριώτης».

Επιτροπή Διαχείρισης Κληροδοτήματος
«Νικόλαος Παπαμιχαλόπουλος»

Την περασμένη χρονιά οι πατριώτες παρά την οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα, ανταποκρίθηκαν με απόλυτη επιτυχία στο κάλεσμα των συλλόγων ξεπερνώντας κάθε προσδοκία και συνέβαλαν κατά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό στην κάλυψη του απαιτούμενου ποσού για την αμοιβή του φύλακα. Το υπολειπόμενο ποσό συμπληρώθηκε από τους 4 πολιτιστικούς συλλόγους του χωριού μας. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους μαζί και τον κάθε ένα ξεχωριστά για την συμπαράσταση στην προσπάθειά μας να φυλάσσουμε τα σπίτια του χωριού μας από «ξένους» εισβολείς προσπατεύοντας τις περιορισίες μας.

Η συνέχιση του θεσμού κρίνεται επιβεβλημένη και οι σύλλογοι θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια ώστε να καλυφθούν τα απαραίτητα έξοδα για την φύλαξη της Κρεμαστής.

Δ.Σ. συλλόγου «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ

Στη δεκαετία του 40 εκτός από τη φτώχεια και τις στερήσεις που βασάνιζαν τις Κρεμασιώτικες οικογένειες, αντιμετωπίζαμε και δυσκολίες στην ατομική και οικογενειακή υγιεινή – καθαριότητα. Νερό και σαπουνί δυσεύρετα, λούσιμο, μια – δυο φορές τον μήνα. Οι ψείρες πάνω στα κεφάλια των παιδιών σε επιθετικό σχηματισμό. Η μόνη αντιμετώπιση : το κούρεμα «Κουρουμπάτσι» (γουλί).

Κουρέας στη γειτονιά μου, στη βρύση, ο μπάρμπα Παναγιώτης Τσορομώκος, Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ.

Ένας πανέξυπνος, πάντα γελαστός και καλοσυνάτος άνθρωπος, αφηγηματικός, και φιλομαθής, με κύριο επάγγελμα του χτίστη. Είχε χωράφια στο Μαρί και στα στερνά του έμενε στο εκεί καλύβι του, ζώντας σαν «Κιγκινάτος».

Θυμάμαι ότι το κουρείο του ήταν στο χαγιάτι του σπιτιού του. Είχε την καρέκλα του κουρείου, έναν μακρόστενο καθρέφτη στον τοίχο και, δίπλα στον καθρέφτη, μια κορνίζα με απόκομμα εφημερίδας που αναφερόταν στην μάχη του Καλεγκρότο κατά τον πόλεμο της Μικράς Ασίας (1921). Στη μάχη αυτή πολέμησε ηρωικά. Του ζήτησα και μου διηγήθηκε την ιστορία της Μικρασιατικής Εκστρατείας και την περιπέτεια της Ελλάδας. Με γλαφυρότητα και με καταπληκτική λεπτομέρεια μου διηγήθηκε την τότε πολιτική κατάσταση της Ελλάδας, την Μικρασιατική Εκστρατεία και ιδιαίτερα τη νικηφόρα μάχη του «Καλέ – Γκρότο». Θυμόταν τα ονοματεπώνυμα και τον τόπο καταγωγής όλων των Αξιωματικών, Υπαξιωματικών και Στρατιωτών της Μονάδας του. Ομολογώ ότι την ιστορία του πολέμου της Μικρασίας, που μου διηγήθηκε και με εντυπωσίασε ο μπάρμπα – Παναγιώτης, την διδάχθηκα μετά από 17 χρόνια στη Σχολή Ευελπίδων και την βρήκα ίδια.

Ιστορώντας μου τα γεγονότα, που έζησε στρατιώτης στη Μικρασία, απάλυνε τον πόνο από το κούρεμα - (ξερίζωμα όταν μπλόκαρε η μηχανή). Το κούρεμα τελείωσε με την παραπάνω ιστορική αφήγηση. Κείνη την ώρα μπήκε στο κουρείο, μεγαλοπρεπής, κρατώντας τη ποιμενική μαγκούρα, ο ψηλοΝικολός «ο Καλύβας» από τον Αηδημήτρη, που είχε τα ζωντανά του στο «Πανωλάμπι». Συμπαθέστατος και καλοκάγαθος συντοπίτης, φίλος του πατέρα μου, ζεστός ευγενικός άνθρωπος. Απευθύνθηκε στον κουρέα και τον ρώτησε:

« Θα με κλαδέψεις Παναγιώτη;»

Γελώντας ο μπάρμπα – Παναγιώτης του απάντησε: «με μεγάλη μου χαρά θα σε κλαδέψω• κάτσε».

Έδωκα τη δραχμή για το κούρεμα και πλουτίζοντας τις ιστορικές μου γνώσεις, έφυγα χαρούμενος. Τη μέρα και τα πρόσωπα που συνάντησα στο κουρείο, τη θυμάμαι έντονα, 65 χρόνια από τότε. Αθάνατοι άνθρωποι. Η μνήμη μου καρφωμένη σ' αυτούς τους απλούς ανθρώπους της λαϊκής αριστοκρατίας, με πνεύμα και χιούμορ πιπεράτο – αγωνιστικότητα και καρτερία, αξίες που σήμερα δεν βρίσκουμε.

N.A.Δ

Η Κοντύλω της Κρεμαστής

Σεπτέμβρης μήνας. Τρυγητής. Πέρα στο Μαρί, στα κρεμασιώτικα αμπέλια, τρυγάγανε οι Γκιουζελαίοι. Μαζώχτηκαν όλοι σα κάτου να μάσουν τα σταφύλια να τα πατήσουν στο λινό. Τους έκανε καλοσύνη φέτο και γινήκανε νωρίς. Μέσα σε όλους όμως μια ξεχώριζε. Μια πανώρια κόρη, σωστή νεράιδα. Κοντύλω τη λέγανε. Όλα τα Κρεμασιωτόπουλα την ζητούσαν από τον πατέρα της. Αρχοντόπουλα αράδιαζαν γρόσια για την εμορφιά της.

Πάνω που έγερνε ο ήλιος φτάσανε στο χωριό κι η Κοντύλω έπιασε τη ρόκα και το τραγούδι με την κρυστάλινη φωνή της:

«Πέρασα απ' την πόρτα σου κι έγεννες την ρόκα σου κι είδα το χεράκι σου κι έστριβε τ' αδράχτι σου...»

Μα πριν προλάβει να τελειώσει το τραγούδι άκουσε αντάρα στο χωριό. Να κι ερχόταν από την ρούγα η μάνα της.

-Κοντύλωωωωω ε Κοντύλω! Γκρού μόνι μπίλιε! (Αρβ. Σήκω μωρ' κόρη)

Μέχρι το βράδυ είχε αδειάσει το χωριό. Ο μπαρμπα-Αναγνώστης ο Παπαμιχαλόπουλος έφερε το μαντάτο. Να σκαπετήσουν όλοι κατά το βουνό γιατί οι Αραπάδες του Μπραϊμή ήταν στα Νιάτα και θα τραβούσαν κατά πάνω. Ήταν αλήθεια ότι η Κρεμαστή είχε γιομήσει αρματωμένους κείνες τις μέρες. Και τον είχε δει η Κοντύλω τον γερο-Θοδωρή τον Κολοκοτρώνη. Είχε στήσει καπετανάτο στο Ντριβέικο του καπετάν-Γιωργάκη. Μα τα πράματα πλέον ήταν άσχημα.

Μες στη νύχτα όλο το χωριό τράβηξε κατά το Τούμπαλι. Στο δρόμο αντάμωσαν και καμποχωρίτες κυνηγημένους από της Τουρκιά. Πέρασανε την ράχη, πέρασανε στο Χάβοσι και ανηφόρισαν κατά το Ριγκάνθι και την Μακριαλάκα. Πέρασανε την Κιάφα και βγήκανε στην Κούλια, πάνου στην Μπαμπάλα του

Κυπαρισσιού. Εκεί ήταν κάστρο παλιό χτισμένο στα χρόνια των βασιλιάδων της Πόλης για να κρύβονται οι Κυπαρισσιώτες από τους κουρσάρους. Παλιοχώρα το λένε. Είχε ξαναπάει ευτού η Κοντύλω όταν έβοσκε τα γίδια της. Ανέβαινε στο κάστράκι η τσοπανοπούλα και μάζευε ρίγανη. Τα είχενε ξαναδεί τούτα 'δω τα χαλάσματα.

Ζαλωμένη καθώς ήταν με σαΐσματα και ψωμιά έκατσε να ξαποστάσει. Είχε αποκάμει η δόλια. Παρόλη την κούραση όμως έλαμπε σαν βασιλοπούλα κι ας ήταν σκισμένο το φουστάνι της από τα πουρνάρια και τις κατσαφάνες, κι ας είχε μαυρίσει η σεμπέρα της από τον κουρνιαχτό. Πιάσανε με τους γονήδες και τα αδέρφια της ένα απάνγκιο και δίπλα σε έναν πύργο και βγάλανε την νύχτα

Μα οι μέρες και οι ώρες κυλούσαν. Μέχρι που φάνηκε μαντατοφόρος αποσπερού το Σάββατο. Τον πήγαν αμέσως στον μπαρμπα-Αναγνώστη.

«Ε μπαρμπα-Αναγνώστη, συμφορά! Σπάσανε οι γραμμές μας στον Καμήνο Μύλο στο Μαριόρεμα και ο Μπραϊμης στέλνει 'δω πάνου τους τζοχανταραίους του. Βγήκα στο αγνάντιο στην Λιοφάτα και τους είδα. Μιλιούνια από δαύτους. Κοκκίνισε το ρέμα από τα σαρίκια τους.»

Σαν το άκουσε μια γερόντισσα έπιασε το μοιρολόι για τους σκοτωμένους «Όξω σελώνουν τ' άλογα κι όξω τα καλικιώνουν

να καβαλήκουν τα παιδιά να παίν στον Κάτου Κόσμο.

Καπεταναίους θε να βρουν και άλλους σκοτωμένους...»

Ένας Ρηχειώτης το μολόγησε πως ο μπαρμπα-Γιάννης ο Φριντζήλας από τη Ρηχειά διάβασε θανατικό σαν γλήγορο πουλί στην σπάλα του σφαχτού. Χαμός, κλάιματα, μοιρολόγια παντού.

Χαιρετούσαν τα λιγοστά παλικάρια που πήγανε να πιάσουνε τα πόστα κάτω από την Κιάφα που μέχρι το επόμενο μεσημέρι είχαν σκοτωθεί όλα τους από το ανατολίτικο μαχαίρι.

Αγρυπνη όλη τη νύχτα η Κοντύλω άκουγε από το ξημέρωμα της Δευτέρας τα

ταμπούρα των Αγαρηνών. Σειόνταν τα βράχια και τα διάσελα. Πανικός παντού. Άλλοι από εδώ, άλλοι από εκεί. Στην αντάρα χάνονται με τους εδικούς της. Πέφτουν οι πρώτες ντουφεκίες και μετά από λίγο σίγησαν. Μαχαίρι παντού και σφαγή. Τρέχει κι αυτή χωρίς να έχει που να πάει. Δίπλα της βλέπει να πιάνουν την θεια-Λένη του Γιάννη του Παρδάλη με την θυγατέρα της την Τριανταφύλλω, τα παιδιά του Πάνου του Παναρίτη, τους Ταμπακαίους, τις Πριφτακίτσες, τη Νύφω του παπα-Πάνου. Δίπλα της γυναίκες με παιδιά στην αγκαλιά βουτάνε στους γκρεμούς.

Κατάλαβε πως η λύση ήταν μονόδρομος. Χωρίς περισυλλογή διαβαίνει προς την άκρη του βράχου. Μα να σου ένας Τουρκαλβανός αξωματικός την είχε πάρει το κατόπι.

-Εεεε μπούκουρα βάιζα (Ελλ. Εεε όμορφη κοπελιά) της φώναξε στα Αλβανικά. Της εξήγησε πως είναι τόσο όμορφη που θέλει να την πάρει στην Αρατιά και να την κάνει βασίλισσα και να την ντύσει με πετράδια και χρυσάφια.

-Πως είναι δυνατόν και δούλα και κυρά; του απάντησε η Κοντύλω στα Αρβανίτικα.

Αν παραδινόταν θα πιανόταν κι αυτή σκλάβω όπως και οι υπόλοιπες ενώ θα έχανε και την τιμή της. Ή γκρεμός και δόξα ή σκλαβιά κι ατίμωση. Μα δεν θα έφευγε μόνη της για τον Κάτω Κόσμο. Θα έπαιρνε κι αυτόνε μαζί. Αφού αρνείται πεισματικά η Κοντύλω να παραδοθεί, κάνει να την πιάσει. Αλλάζει γρήγορα θέση και τον σπρώχνει στον γκρεμό λέγοντάς του:

-Τε τε μάρε ντιάλοθ, μουντάρ (Ελλ. Να σε πάρει ο διάολος μουντάρτη). Δεν το αξιώνεσαι να με έχεις.

Και τότε πέφτει ένα μπουλουκι πάνω της να την σφάζει. Μα ήταν αργά. Η Κοντύλω είχε πέσει στον γκρεμό...

Είχε ήδη πάρει την στράτα της δόξας, της τιμής, του ηρωισμού και της λευτεριάς...

ΜΠΑΡΙΑΜΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Το Σχολείο του χωριού μας λειτούργησε κανονικά μετά τη λήξη του εμφύλιου, με πρώτο Δάσκαλο (Μάρτιος 1951) του κο Κουκούλα Ηλία.

Οι σχολικές γιορτές – εκδηλώσεις είχαν μεγάλη απήχηση στους κατοίκους του χωριού όλων των ηλικιών. Ξεχωριστή εκδήλωση ήταν οι ετήσιες Γυμναστικές Επιδείξεις. Ασκήσεις Γυμναστικής, αθλητικά αγωνίσματα, χοροί. Εκδηλώσεις που υπηρετούν την αρχαία επιταγή «Νούς υγιής, εν σώματι υγιή». Η γύμναση των νέων και η συμμετοχή τους στους αθλητικούς αγώνες, διαμόρφωνε υγιείς και δυνατούς χαρακτήρες, που αντιμετωπίζουν την ζωή με δύναμη, πάθος και αγωνιστικότητα.

Η ιστορία της αρχαίας Σπάρτης με τους πολεμιστές της γυμνασμένους στις όχθες του Ευρώτα, μαρτυρεί την σημασία που έδιναν Πόλεις – Κράτη της Αρχαίας Ελλάδας στην γυμναστική και τους αθλητικούς αγώνες. Οι Κρεμασιώτες στα χρόνια λειτουργίας του Σχολείου παρακολουθούσαν με μεγάλο ενδιαφέρον και χαρά τις ετήσιες γυμναστικές επιδείξεις των μαθητών του Χωριού και χειροκροτούσαν τους άξιους δασκάλους οργανωτές και τους μαθητές. Μαρτυρία των πλουσίων συναισθημάτων τους, αποτελεί η παρακάτω περιγραφή (από το αρχείο του μακαρίτη Μ. Δούνια) των Γυμναστικών επιδείξεων την 29.05.1965 από τον αξέχαστο τότε Πρόεδρο της Κοινότητας Δημ. Μπέλεση, η προσφορά του οποίου στα κοινά της Κρεμαστής είναι ανεκτίμητη. Άνθρωπος με πνευματικά ενδιαφέροντα, με δυνατή πένα, ευγενέστατος.

N.A.Δ

Η «ΦΡΟΥΡΑ» ΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ

Με δεδομένο ότι το χωριό μας τους χειμερινούς μήνες φιλοξενεί περιορισμένο αριθμό κατοίκων, καθώς επίσης και λαμβάνοντας υπόψη τις πολλαπλές απόπειρες διαρρήξεων που επιχειρούνται τα τελευταία χρόνια, η εγκατάσταση φυλάκων αποτελεί την πλέον αδήριτη και κατ'επέκταση αναμφισβήτητη ανάγκη για την προστασία του χωριού. Πράγματι, η Κρεμαστή είναι ο τελευταίος συνοικισμός –του πλέον Δήμου Ευρώτα-- που βρίσκεται στις παρυφές του Πάρνωνα και, δυστυχώς, το γεγονός αυτό ευνοεί την άφιξη ομάδων ληστών που επιχειρούν να κατασπαράξουν τις ήδη υπάρχουσες περιουσίες των γηγενών. Κατά διαστήματα, έχουν παρουσιαστεί κρούσματα τέτοιων διαρρήξεων κατά το έτος 2012. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις οικίες που έχουν παραβιαστεί και, συνεπώς, κλαπεί: οικία Βροχιδή Αδαμαντίας, Δρίβα Παναγιώτη ακόμη και το κατάστημα του Παυλάκη Κωνσταντίνου. Επίσης, πρόσφατα αναφέρθηκε μία απόπειρα παραβίασης εξωτερικού χώρου της οικίας του Σαλούφα Ηλία. Φυσικά, σημειώθηκαν καταγγελίες στις τοπικές αρχές, καθώς και μηνύσεις κατά αγνώστων. Δυστυχώς, δακτυλικά αποτυπώματα δεν έχουν βρεθεί σε καμία από τις παραπάνω περιπτώσεις και ως εκ τούτου η Αστυνομία δεν έχει καταφέρει μέχρι πρότινος να εντοπίσει τους εγκληματίες. Προφανώς, σύμφωνα με τις αρχές, οι δράστες είναι Αθίγγανοι (τσιγγάνοι) ή οικονομικοί μετανάστες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η σύλληψη ενός Πακιστανού, ο οποίος ισχυρίστηκε πως είχε ξεκινήσει από το Λεωνίδιο με προορισμό τη Γλυκόβρυση και πως η στάση του στο χωριό αποσκοπούσε στην εύρεση τροφής. Όμως, ύστερα από ορισμένο διάστημα ο ίδιος ξαναεμφανίστηκε προφανώς επιδιώκοντας να εγκατασταθεί μόνιμα στο χωριό, αλλά εκδιώχθηκε κακήν κακώς εκ νέου από τους κατοίκους.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, γίνεται αντιληπτή η κρισιμότητα

της κατάστασης και η απειλή που ελλοχεύει για τις υπόλοιπες κατοικίες των Κρεμαστιωτών. Για το λόγο αυτό τα τελευταία τρία χρόνια έχει εγκατασταθεί εντατική φρουρά κατά τους χειμερινούς μήνες. Επειδή είναι προφανές ότι την εργασία αυτή δεν μπορεί να την αναλάβει αποκλειστικά μόνο ένα άτομο, οι αρμοδιότητες έχουν μοιραστεί στους εκάστοτε « φύλακες » ανά μήνα. Η θητεία τους διαρκεί πέντε μήνες από το Νοέμβριο ως το Μάρτιο, διάστημα κατά το οποίο οι κάτοικοι του χωριού δεν ξεπερνούν τους πενήντα. Πιο συγκεκριμένα, τη φετινή χρονιά οι φύλακες ήταν οι εξής :

- 1-31 Νοεμβρίου 2012 : Δρίβας Κωνσταντίνος
- 1-30 Δεκεμβρίου 2012 : Πουλάκης Θεόδωρος
- 1-31 Ιανουαρίου 2013 : Ξαστερούλης Κωνσταντίνος
- 1-28 Φεβρουαρίου 2013 : Τζώρτζης Παναγιώτης
- 1-31 Μαρτίου 2013 : Ξαστερούλης Παναγιώτης

Η φρουρά έχει καθοριστεί να πραγματοποιείται από τις 18.00 ως τις 07.00

Βεβαίως, η εργασία αυτή δεν επιτυγχάνεται αφίλοκερδώς αλλά με μηνιαίο μισθό των 700€. Το συγκεκριμένο ποσό προέρχεται από χορηγήσεις του Δήμου Ευρώτα, των κατοίκων του χωριού, καθώς και από τον τοπικό Πολιτιστικό Σύλλογο « ο Έλατος». Οι φύλακες δεν έχουν δικαίωμα κατοχής όπλου κι έτσι είναι φανερό ο επικίνδυνος ρόλος που επιτελούν, διότι σε περίπτωση εισβολής ληστών στο χωριό το μόνο που μπορούν να πράξουν είναι να καλέσουν την αστυνομία. Παράλληλα, οι ίδιοι προέρχονται από την Κρεμαστή και όχι από κάποιο γειτονικό οικισμό.

Ας ελπίσουμε ότι το χωριό μας δεν θα βρεθεί ξανά μπροστά σε κίνδυνο και πως οι δικοί μας φύλακες θα είναι πάντα συνεπείς στο έργο τους!

Πουλάκη Κανέλλη

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

Το θέμα με τις ανεμογεννήτριες παραμένει πάντα επίκαιρο. Ο αγώνας που ξεκίνησε το 1998 με συμμετοχή κατοίκων, Συλλόγων και φίλων του δάσους θα συνεχίζεται με στόχο την οριστική δικαίωσή μας με την μη εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Στο προσκήνιο τους τελευταίους μήνες βρέθηκαν δύο άδειες, οι οποίες αφορούν τις περιοχές Τούρλα και Μαδάρα.

Το Περιφερειακό συμβούλιο σε συνεδρίαση του τον Απρίλιο για την περιοχή της Τούρλας (εντός των ορίων της Κρεμαστής) αποφάσισε την αναβολή της συζήτησης, η οποία θα πραγματοποιηθεί σε νέα συνεδρίαση εντός των επόμενων μηνών. Η άδεια για τη Μαδάρα αφορά την εγκατάσταση 24 ανεμογεννητριών, 18 εντός των ορίων της Τοπικής κοινότητας Πελετών του Δήμου Νότιας Κυνουρίας και 6 εντός των ορίων της τοπικής κοινότητας Κρεμαστής του Δήμου Ευρώτα. Η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 17 Ιουνίου, στην οποία μετά από σχετική ενημέρωση αποφάσισα να παραβρεθώ. Η εισήγηση του αρμόδιου Αντιπεριφερειάρχη ήταν για αναβολή της συζήτησης. Γενικά οι αναβολές δεν θεωρούνται θετική εξέλιξη γιατί αν δεν επανέλθει η άδεια σε εύλογο χρονικό διάστημα προς συζήτηση θεωρείται ότι έχει υπάρξει θετική απόφαση (π.χ. Μάνη). Στην τοποθέτησή μου αναφέρθηκε λεπτομερώς για το θέμα της Μαδάρας και γενικότερα για το δάσος της Κρεμαστής. Τα επιχειρήματα μου τόνιζαν τη σπουδαιότητα και σπανιότητα του δάσους (Μαύρη Ελάτη) και τη σημασία του ως οικοσυστήματος καθώς φιλοξενεί σπάνια είδη ζώων και φυτών. Για αυτούς τους λόγους ζήτησα την μη αναβολή αλλά τη συζήτηση και απόρριψη της άδειας. Από τη μία μεριά η επιχειρηματολογία και από την άλλη η καθοριστική συμπαράσταση περιφερειακών συμβούλων καταγόμενων από τη Λακωνία έπεισαν το σώμα και έτσι αντί αναβολής αποφασίστηκε η συζήτηση της άδειας. Στην ψηφοφορία που

ακολούθησε το Περιφερειακό Συμβούλιο ψήφισε ομόφωνα την απόρριψη της άδειας.

Αυτή ήταν μία νίκη για όλους μας που αποδεικνύει το δίκιο των επιχειρημάτων μας. Όμως χρειάζεται στενή παρακολούθηση γιατί στο μέλλον θα έρθουμε αντιμέτωποι με νέες αιτήσεις. Επίσης θα χρειαστεί να συντονίσουμε τις προσπάθειες για να υπάρξει ενιαίο μέτωπο δράσης κατοίκων, συλλόγων και φίλων της Κρεμαστής. Σε νέο μου άρθρο θα αναφερθώ αναλυτικά πάνω στο ζήτημα των ανεμογεννητριών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΑΚΑΣ

Οι προσφυγές που έχουν ασκηθεί από τους Συλλόγους έχουν την ακόλουθη εξέλιξη:

1. Η υπ' αριθ 7558/08 Α/Γ στη θέση Κατάρτια – Τούρλες: Εξετάζεται (με αναβολή) την 13 Νοε 2013
2. Χωροταξικό περιοχής βάσει του οποίου η περιοχή Μαδάρα – Χιονοβούνι έχει περιληφθεί στη ζώνη Α' προτεραιότητας (ΠΑΠ) για εγκατάσταση Αιολικών Παρκών. Εξετάσθηκε και αναμένεται απόφαση.
3. Υπ' αριθ 7441/11 εγκατάσταση Αιολικού Σταθμού παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΣΠΗΕ) στη θέση «Ζοργιάνι», για εξυπηρέτηση Α/Γ περιοχής. Εξέταση 25.09.2013

Απαιτείται καλή προετοιμασία συλλόγων σε συνεννόηση με τον δικηγόρο για την υποστήριξη των θέσεων μας.

N.A.Δ

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Η μάνα μου, στα στερνά της σε έναν πρωινό καφέ στο λιακό του πατρικού σπιτιού, βλέποντας τις αγωνίες και την πίεση των παιδιών της, που ζούσαν στη πόλη, μου εξομολογήθηκε: «παιδάκι μου κάναμε λάθος που δεν σας κρατήσαμε εδώ, έστω ένα παιδί, θα ήταν καλύτερα – τα ίδια σκέφτονται και άλλες μανάδες του χωριού, που μείναν στο χωριό μόνες τους, χωρίς τα παιδιά τους».

Τώρα κλείνοντας τον επαγγελματικό μου κύκλο και ζώντας τη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα, θυμήθηκα την παραπάνω κουβέντα της μάνας μου και μπήκα σε σκέψη να κάνω τον λογαριασμό του αγώνα ζωής της γενιάς μου, που έζησε στην παιδική ηλικία στο χωριό και σταδιοδρόμησε επαγγελματικά στην πόλη και στο εξωτερικό.

- Η ζωή του χωριού:

Οικογένειες πολυμελείς, μεγάλες με 5 – 10 παιδιά, στο ίδιο σπίτι παππούς και γιαγιά. Οικογένεια δεμένη, αγαπημένη, δυνατή. Όλοι γύρω από το σοφρά για φαί, από τη Παρεστιά για Πύρωμα και κουβέντα, ίδια

ανάσα.

Όλοι έκαναν το σταυρό τους μπροστά στο καντήλι του σπιτιού πριν πέσουν στρωματσάδα για ύπνο. Οι δουλειές του σπιτιού μοιρασμένες σ' όλα τα μέλη της οικογένειας με κριτήριο την ηλικία τους.

Ο βασικός στόχος κάθε οικογένειας του χωριού: το ψωμί, το κρασί και το λάδι της χρονιάς.

- Όλη η οικογένεια αγαπούσε τα ζα και τα ζωντανά που ήταν τα μέσα της παραγωγής (καμάτι, μεταφορές, γάλα, κρέας, αυγά).

Η κοινωνία του χωριού είχε συνοχή, αλληλεγγύη, αγάπη, αλληλοβοήθεια, οι άνθρωποι της χαιρετιζόνταν μεταξύ τους.

- Οι ταβέρνες γέμιζαν, το ξεροσφύρι θέρμαινε τις καρδιές των πελατών και κούρντιζε τις φωνητικές χορδές για τραγούδι.

Τα νέα παιδιά σε παρέες γύριζαν τις νύχτες τις γειτονιές του χωριού τραγουδώντας.

Όλοι οι άνθρωποι του χωριού ζούσαν φτωχά με πολλές στερήσεις όμως ήταν ίσοι χωρίς τάξεις, ολιγαρχίες. Ζούσαν ελεύθεροι χωρίς άγχος, χωρίς δεσμεύσεις, χωρίς πιέσεις από άλλους, το ωράριο δουλειάς δική τους επιλογή, ανάλογα με τις

ανάγκες τους. Παρακαλούσαν μόνο το θεό να κάνει καλό καιρό, να βρέξει την άνοιξη για να καρπίσουν τα χωράφια, και να έχουν καλή παραγωγή. Μακροχρόνιους φτάναν τα 100 χρόνια.

- Οι σημερινές θανατηφόρες αρρώστιες ήταν άγνωστες γιατί οι άνθρωποι ζούσαν φτωχά, έπιναν μπόλικο κρασάκι (άντρες και γυναίκες) περπατούσαν κάθε μέρα πάνω από τρεις ώρες, δεν είχαν άγχος, ήταν ελεύθεροι.

- Η ζωή μας στην πόλη μετά τη φυγή από το χωριό (εσωτερική, μετανάστευση).

Ριχτήκαμε στον αγώνα να αποκτήσουμε υλικά αγαθά, να βελτιώσουμε τη ζωή μας, να πετύχουμε την κοινωνική άνοδο.

Η κοινωνία της πόλης, απάνθρωπη χωρίς συνοχή και αλληλεγγύη. Στον στίβο τον επαγγελματικό ισχύει το δόγμα « ο θάνατος σου η ζωή μου», η υπονόμευση. Διαμονή στην ίδια πολυκατοικία άγνωστοι μεταξύ τους, δεν χαιρετιούνται όταν συναντώνται. Περιβάλλον ασφυκτικό, χωρίς αναπνοές καθαρού αέρα.

Τα μέλη της κοινωνίας παλεύουν σ' έναν ατέρμονα, αγώνα

απόκτησης μόνο υλικών αγαθών, δόθεν κοινωνικής ανόδου και καταξίωσης, πολιορκούμενοι από συνεχή άγχη, που γεννά ο αθέμιτος ανταγωνισμός και η ματαιοδοξία.

Η μανιακή επιδίωξη της απόκτησης χρήματος, χωρίς πνευματική καλλιέργεια, έχει αλλοτριώσει τους ανθρώπους και τη κοινωνία τους. Περιβάλλον ανθυγιεινό, τροφές νοθευμένες ανθυγιεινές, ζωή γενικώς κόλαση.

Οι επιδιώξεις και ο τρόπος ζωής των ανθρώπων της Πόλης με μοναδικό στόχο ζωής την απόκτηση υλικών αγαθών, διαμόρφωσαν την σημερινή σαπίζουσα κοινωνία και το άδικο κράτος που ζούμε.

Η διαφθορά σε όλους τους τομείς, η εγκληματικότητα, η ανασφάλεια, η ανεργία, μας έφεραν στον σημερινό κατάντημα «φτωχοί, μέσα σε μια κοινωνία διαλυμένη, χωρίς συνοχή, χωρίς προοπτικές βελτίωσης της ζωής μας».

- Ο Λογαριασμός

• Οι γενιές των δεκαετιών 1920 έως 1950 πριν φύγουν από το χωριό, έζησαν την νιότη τους μέσα στη φτώχεια και τις

στερήσεις αλλά μέσα σε κοινωνία απλών και ήρεμων ανθρώπων, κοινωνία αγάπης αλληλεγγύης και αλληλοσεβασμού.

• Σήμερα οι γενιές αυτές, απόμαχες, κλείνουν τον κύκλο της σταδιοδρομίας τους ίσως πιο φτωχές και ζώντας σε μια διαλυμένη και βάρβαρη κοινωνία, με έκδηλη την αγωνία τους για το μέλλον της νέας γενιάς.

• Τον πρώτο κύκλο της ζωής μας στο χωριό δεν τον ξεχνάμε, η μνήμη μας μένει κολλημένη σ' αυτόν. Τον δεύτερο κύκλο που ζήσαμε μακριά από το χωριό δεν τον θυμόμαστε γιατί δεν μας άφησε θέλητρα που να ζυπνούν μνήμες.

• Πώς να ξεχάσω τον άνθρωπο του χωριού που ζούσε καλά, με λίγα και χωρίς άγχος, ελεύθερος, ευτυχισμένος μέσα σ' ένα υγιεινό περιβάλλον και δυνατή κοινωνία; Αυτόν τον άνθρωπο του χωριού που πάλεψε στη ζωή ακούγοντας τα συγκλονιστικά λόγια του μεγάλου συγγραφέα Καζαντζάκη: «όσο λίγο και αν έχω με φτάνει όσο πολύ και αν έχω δεν με φτάνει»

N.A.Δ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΤΟΥΜΠΑΛΗ

Πριν την ανατολή του ήλιου, πέρασα τό σπίτι του Τσολιά, και έγερνα στην κατηφορία. Στάθηκα έχοντας μπροστά μου την Πηλαλί-στρα. Απόλυτη ήσυχια στη ρεματιά, που πρασίνιζαν τ' άμπέλια στο βάθος της μικρής κοιλάδας. Δεξιά μου τό Πυργάκι και ή Λάκιζα, μ' άσπαρτα τά ξεροχώραφα, φιλοξενούσαν κάποια σπάνη άπλωμένη σε μεγάλη άκτινα. Προσπάθησα νά διακρίνω τόν τσοπάνη αλλά δέν τά κατάφερα. Είχα άρχίσει ν' άνεβαινω τίς κορδέλλες, όταν τό βλέμμα γυρίζοντας πίσω, ξέφυγε από τόν κλειστό όρίζοντα και διάκρινε τό δρόμο του Αι Γιώργη. Μόλις διέβαιναν τό ποτάμι ό μπάριμα 'Αντώνης ό Ζωτάλης και ό μπάριμα 'Αντώνης ό Δούνιας, καβαλικευμένοι, ό ένας στό μουλάρι και ό άλλος σ' άνοικτόχρομο γαϊδούρι. άκολουθούσε ό Τζάκας με την κόρμπα του ενώ άνιχνεύοντας προηγείτο, τό σκυλί του ό Μάγκας. 'Ακούστηκε εύκρινώς ό διάλογος μεταξύ τους. 'Όταν τελείωσα τ' άνέβασμα στις Κορδέλλες στάθηκα παρατηρώντας τίς πρώτες άκτινες του ήλιου, που ξεπεταγόντουσαν άνάμεσα από τίς βουνοκορφές της Μαδάρας. Τά πρώτα έλατα που άπάντησα στέλναν ένα χαρακτηριστικό άρωμα. 'Αριστερά ό δρόμος γιά τό Τάτσι, στό βάθος διακρινόταν ένα μουριδερό γαϊδουράκι, καβαλικευμένο από κάποια γυναίκα, που ήταν άδύνατο νά γνωριστεί από τόσο μακριά.

Περνούσα του Σοφού τή στέρνα, όταν είχα βρεθεί άνάμεσα σ' ένα ζωηρό κοπάδι γιδιών, που χάλαγαν τόν κόσμο με τά τροκάνια τους. —Καλημέρα Κώστα, λέγω στον έκκληκτο από την επίσκεψή μου φίλο Κώστα, που πριν μ' άντιληφθή στεκόταν ξένοιαστος άκουμπισμένος στη μαγκούρα του, πώς από δάθε, μου λέει.

—Τ' άποθύμησα αυτά τά μέρη του είπα προχωρώντας, άφου του ύποσχέθηκα πώς θά ξαναπεράσω επιστρέφοντας. Προχωρούσα τό δρομάκι άνάμεσα στις κουμαριές και τά ταιριμντέλια, και δίπλα μου άριστερά και δεξιά είχα τά Ταμπακέικα χωράφια, χέρσα και παρατημένα. 'Ανέβηκα τό μικρό άνηφοράκι, άνάμεσα από δυό μεγάλες πέτρες και βρέθηκα στην Καμάρα του Μπίρσκου, ήταν πρώτη φορά που έβλεπα έρημο ένα τόσο πολυσύχναστο τόπο. Τ' άλωνι δεξιά χορταριασμένο. Δίπλα στη στέρνα, μιά μικρή κοριτα, και ή τέστα άνάποδα άκουμπισμένη στη γούλη της στέρνας. Δέν περπάταγα και άφουγκραζόμουνα. Διαπίστωσα πώς στους τόπους αυτούς βρισκόνοταν πολλά πάρα πολλά πουλιά, μιάς και οι άνθρωποι φύγαν τά πουλιά ξανακέρδισαν τά βασίλειά τους. Δέν στάθηκα πολύ, συνέχισα τόν ίσιο δρόμο, δεξιά μου είχα τά Γκρεμίρια, και μόλις ψηλά διέκρινα σπάνη από πρόβατα και άνάμεσά τους ξεχωρίζε ένα κατάμαυρο σκυλί.

Πάνω προς του Γκιώνη, ή αυτοκρατορία του Γέρο Βλά-

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ άρθρων του Μιχάλη Δούνια

μη είχε σβήσει. Τά πυκνά έλατα δέν μου φαινότουσαν τόσο θεόρατα όσο τάβλεπα στα παιδικά μου χρόνια.

Δεξιά και άριστερά του δρόμου, χωράφια χέρσα, μέσα στο δρόμο άπλωναν κλωνάρια οι κουμαριές, οι γλαντινιές, οι γκοριτζιές και οι άρπές.

Μέχρι τά Παπαντρέϊκι που σταμάτησε ή πορεία μου δέ βρήκα κανέναν. Περνούσα μόνο άγρια χωράφια, κα χαρταριασμένα άλωνια. Τί καλίβια έγερναν τή ράχη τους, από τό φορτίο του χρόνου και της εγκατάλειψης. Έφτασα σε κάποιο άλωνι και κοντοστάθηκα. Θυμήθηκα πώς πριν λίγα χρόνια που ξανάπερασα, ήταν εκεί ό μακαρίτης ό γέρο Παναγιώτης ό Σταμάτης. Τί δέ μου θυμίσε αυτός ό άνθρωπος, με τό γέλιο του και τά χορατά του. 'Ηταν ένα με τή φύση, μιά και όλη του τή ζωή την πέρασε κοντά της. Κοιτούσα τίς πλάκες και τό πεσμένο στυγερό τ' άλωνιού, ενώ ή θύμιση του μπαρμα-Παναγιώτη, ξεδίπλωνε μπροστά μου όλη τή Μικρά 'Ασία, που τόσο ζωντανά σε ξαναγούσε ό γέρο μαχητής.

Σταμάτησα νά σκέπτομαι, γιατί ήταν άλυσιδα οι σκέψεις που μου φερναν αυτοί οι τόποι. Ξεκουράστηκα κανά δυό ώρες και πήρα τό δρόμο του γυρισμού. Έφειγα σχεδόν τρέχοντας πριν ξυπνήση στό μυαλό μου, εκείνο τό πλήθος, που ξεσήκωνε τόν τόπο, με τίς φωνές και τά τραγούδια του. 'Αφήνοντας πίσω μου τό Μαραντάκι συνάντησα έφιππο τόν Παύλο στ' άσπρο του άλογο.

—Που πάς άχάραγα του λέγω, για νά προλάβω τή μεγάλη του έκπληξη.

—Μέχρι εδώ, μου λέγει, έσύ πώς τά είδες;

—Καλά του είπα ξερά, ενώ στην κούραση μου προστέθηκε μεγάλη θλίψη, για τή δύση μιάς ζωής που τόσο έντονα γέμισε τά παιδικά μου χρόνια.

Γνωρίζοντας την έξω Κρεμαστή

Τα πιο παλιά χρόνια, οι παραθεριστές του χωριού μας περνούσαν διαφορετικά το καιρό τους, τις μέρες του Καλοκαιριού που βρισκόταν στο χωριό.

Σχεδόν καθημερινά παρέες-παρέες κάνουν εξορμήσεις σε γραφικά μέρη έξω από το χωριό.

Πέρναν μαζί τους λίγα τρόφιμα, και στρώναν λιτά τραπέζια κάτω από κάποιο παχύ ίσκιο, ή κοντά σε κάποια βρυσούλα. Ξάπλωναν στα χορτάρια και κουβεντιάζονταν ερχόταν ένας γλυκός ύπνος.

Σήμερα, που η ανάγκη της φύσης είναι τόσο πιο έντονη που και οι δρόμοι εξόδου ποβατοί, οι περιπάτοι αυτοί σπανίζουν.

Έτσι καμιά κίνηση στη Βρύση τ' Αι Γιώργη, στη Σπηλιά, στα Παλιάμπελα, τη Μούσγκα, το Κεφαλόβρυσο, το Τούμπαλι, το Χινοβούνι, και πολλά ακόμα γραφικά σημεία.

Η ευθύνη βαρύνει τους πιο μεγάλους, που περνάν ώρες και άλλες ώρες, σε κάποιο μαγαζί, και την ίδια ώρα τα παιδιά παίζουν... τάβλι ή πίνουν... κόκα-κόλα.

Πόσο πιο όμορφο θάταν να επισκεφτούν τη σπάνη, τ' άμπέλι, το χωράφι, να πλουτίσουν και τις γνώσεις τους, αλλά και να αισθανούν το μεγαλείο της φύσης, από πολύ κοντά.

Ας γίνει η αρχή το φετεινό καλοκαίρι, να ξαναζωντανέψουν οι τόποι που τόσες γραφικές αναμνήσεις πρόσφεραν σε κάποιες άλλες γενιές.

M.Δ.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΚΟΣΜΑ (ΛΙΚΑΡΑΚΟΥ)

(Οδοιπορικό, όπως έλεγε ο πατέρας μου πολλές φορές που ανοίγαμε συζήτηση για τον πόλεμο της Αλβανίας από αρχή έως το τέλος).

Όταν έγινε επιστράτευση γενική την 28 Οκτωβρίου 1940, άρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες. Μαζεύτηκαν όλοι οι Κρεμαστώτες στην εκκλησία και πολλές κλάσεις έφεδροι. Ο πατέρας μου ήταν τότε 25 ετών και ξεκίνησαν όλοι μαζί, περίπου 70-73 άτομα και πάνε στο Κυπαρίσσι να πάρουνε το καράβι να πάνε στο Ναύπλιο στο 8ο Σ.Π. Εκεί γράφανε τα χαρτιά τους στο Κυπαρίσσι. Βρήκανε στον Αστυνόμο που τους είπε ότι δεν κυκλοφορούνε καράβια, διότι τα βομβαρδίζει η Ιταλική αεροπορία και μόνο διά ξηράς θα πάνε. Φύγανε και πέρασαν από το Σταυρό προς Χάρακα. Εκεί χωρίστηκαν και φιλοξενήθηκαν στα τρία χωριά Χάρακας, Πιστάματα και Φρέγκα και το πρωί πήρανε το δρόμο δια Μολάους. Εκεί μπήκαν σε ένα φορτηγό, σαράβαλο, σαν σαρδέλες και τους πήγε στο Ναύπλιο. Εκεί ντύθηκαν, πέταξαν τα πολιτικά ρούχα και τους έβαλαν στο τραίνο δια Αθήναι. Όπως κινείτο το τραίνο στις Μυκίνες, ήρθαν τα Ιταλικά αεροπλάνα να τους βομβαρδίσουν και σταμάτησε το τραίνο. Πήδηξαν κάτω και κρύφτηκαν μέσα στις ελιές και μετά, όταν έφυγαν τα αεροπλάνα, συνέχισαν το δρόμο δια Αθήναι. Από εκεί πήραν άλλο τραίνο και βγήκανε στην Καλαμπάκα. Το τραίνο είχε μέσα και μουλάρια.

Εκεί, στα Μετέωρα, κρύφτηκαν νύχτα στα μεγάλα πουρνάρια δια λόγους ασφαλείας και το πρωί πήραν το δρόμο προς Μέτσοβο Ιωαννίνων και προς το Μέτωπο, όπου άρχισαν οι επιχειρήσεις του Ελληνικού Στρατού κατά των Ιταλών. Όπως μου τα περιέγραφε δραματικά, πείνα, ψείρες, τα τρόφιμα δεν έφταναν στην πρώτη γραμμή, διότι τα ζώα κάνανε μεταφορές γκρεμίζοντας στις χαράδρες, λόγω του ότι είχε και πολλά χιόνια. Τη βγάζανε με λίγες γαλέτες και στην εβδομάδα

είχαν λίγο φαγητό να κοροϊδεύουν την πείνα τους.

Μια ημέρα, όπως έλεγε, πήγαν σε ένα σπίτι του χωριού, εγκαταλειμμένο, και βρήκαν ένα σάπιο κολοκύθι και τσακώνονταν με τους Ιταλούς ποιος θα το πάρει να το φάει. Το ίδιο άλλη μέρα που βρήκαν μέλι μαύρο και το φάγανε. Εκεί έπαθαν το πιο φοβερό από τα κρουσπαγήματα. Φοβερός εχθρός, μεγαλύτερος από σφαίρες και όλμους, διότι συνεχώς φορούσαν άρβυλα με γκέτες και δεν έπαιρναν τα πόδια του αέρα.

Στις 18 Δεκεμβρίου 1940, μπροστά του εφονεύθη ο Γεώργιος Λαζαράκης του Λαζάρου από τον Γέρακα. Εκεί τον παράχωσαν. Ένα παλικάρι 2 μέτρα, κρατούσε το πολυβόλο. Μετά, τραυματίστηκε ο πατέρας μου, ο Γιάννης Χ. Τζάκας, ο Δημήτριος Κ. Τσορομόκος και άλλοι. Ο πατέρας μου είχε και βαριάς μορφής κρουσπαγήματα και τον κατέβασαν στο Μεσολόγγι. Έρθε νοσοκομειακό καράβι από Πειραιά και τον φόρτωσε ένας ναύτης στην πλάτη του από το αυτοκίνητο και τον έβαλε στο πλοίο και πήγε στην Αθήνα, στο 5ο Νοσοκομείο, το Αρσάκειο. Νοσηλεύτηκε τέσσερις μήνες και πήρε εξιτήριο και πήγε πάλι στο 8ο Σ.Π και πήρε το απολυτήριο του, διότι η Ελλάδα κατελήφθη από τους Γερμανούς τον Απρίλιο, και έφυγε και ήρθε στην Κρεμαστή.

Αυτό είναι το ιστορικό του Χρήστου Π. Κοσμά (Λικαράκου). Βλέπε εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 12 Ιανουαρίου 1941, αριθ. Φύλλου 4295.

Υ.Γ. Εκεί πέθανε από τα κρουσπαγήματα και ο Στρατιώτης Δημήτριος Ιωάννου Πουλάκης στις 29-12-1940.

Αντώνης Χ. Κοσμάς

Κατασκευές από ρολά υγείας

Σε τέτοιους δύσκολους καιρούς όλοι οι γονείς ψάχνουν τρόπους να ψυχαγωγήσουν τα παιδιά τους με χαμηλό κόστος. Για αυτό θα προτείνω κάποιες εύκολες κατασκευές που οι γονείς μπορούν να φτιάξουν μαζί με τα παιδιά τους από το πολύ χρήσιμο σε όλους μας ρολό από χαρτί υγείας.

Αυτοκινητάκια:

1. Χρωματίζουμε το ρολό ό,τι χρώμα θέλουμε και κάνουμε ό,τι σχέδια θέλουμε
2. Κόβουμε τη μέση του ρολού σε σχήμα παραλληλόγραμμο
3. Με τη βοήθεια ενός διαβήτη ή του ίδιου του ρολού φτιάχνουμε 4 κύκλους που θα χρησιμεύσουν ως ρόδες του αυτοκινητού
4. Κολλάμε τις ρόδες στα πλάγια του ρολού

Αστείες φατσούλες:

1. Ζωγραφίζουμε πάνω στο ρολό αστείες φατσούλες
2. Παίρνουμε και ένα δευτερο ρολό, το κόβουμε σε ό,τι μέγεθος θέλουμε και καλύπτουμε την τρύπα με ένα χαρτόνι
3. Το βάφουμε όπως θέλουμε και κολλάμε πάνω ό,τι έχουμε (προαιρετικά) και το κολλάμε στο πρώτο μας ρολό ως καπέλο

Κουνελάκια:

1. Παίρνουμε χαρτιά περιτυλίγματος σε διάφορα χρώματα και σχέδια και τα κολλάμε γύρω από το ρολό χαρτιού
2. Φτιάχνουμε 2 αυτιά κουνελιού σε χαρτόνι και τα κολλάμε στο πάνω μέρος του ρολού
3. Κολλάμε ένα κουμπί στο κέντρο του ρολού ως μύτη και γύρω του σύρματα ως μουστάκια (αν δεν έχουμε σύρμα μπορούμε να σχηματίσουμε σε χαρτόνι μουστάκια και να τα κολλήσουμε)

Πεταλούδες:

1. Με παρόμοιο τρόπο τυλίγουμε το ρολό με χαρτόνι ή χαρτί περιτυλίγματος
2. Φτιάχνουμε από χαρτόνι φτερά και τα κολλάμε στο πίσω μέρος του ρολού
3. Φτιάχνουμε από χαρτόνι κεραίες και τα κολλάμε στο πάνω μέρος του ρολού

Νυχτερίδα:

1. Κολλάμε χαρτόνι γύρω από το ρολό
2. Φτιάχνουμε τα φτερά από ρολό και τα κολλάμε στο πίσω μέρος του ρολού
3. Φτιάχνουμε μάτια, μύτη και τριγωνικά δόντια και τα κολλάμε στο μπροστινό μέρος του ρολού

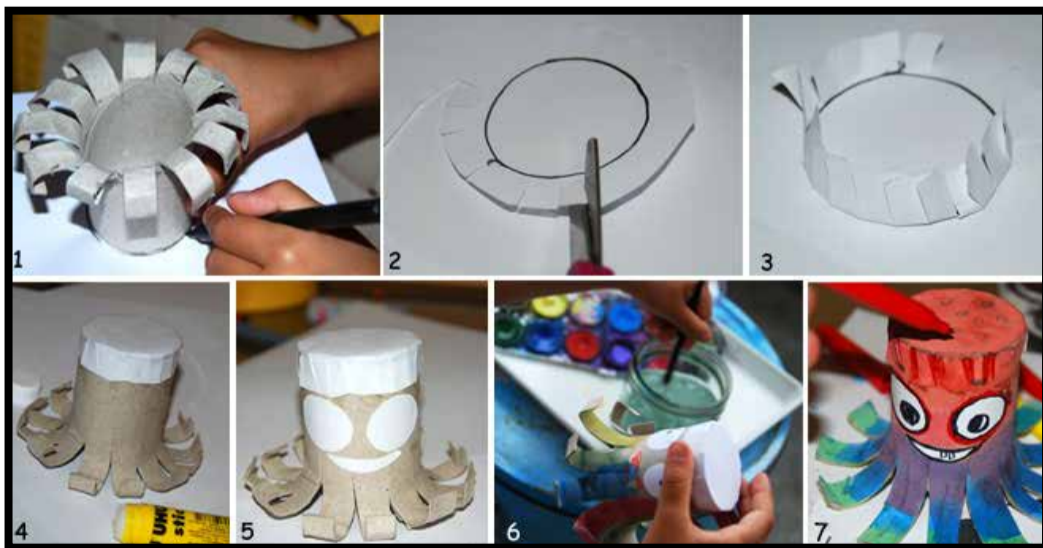

Καλοκαιρινές μολυβοθήκες:

1. Κόβουμε μια βάση από χαρτόνι σε σχήμα θάλασσας και κολλάμε πάνω της ένα ρολό, το οποίο έχουμε τυλίξει με χαρτόνι
2. Κόβουμε ένα κατάρτι, πανιά και βάρκα από χαρτόνι και τα κολλάμε πάνω στο ρολό

Χταπόδια

Ξεκινήστε, λοιπόν, να μαζεύεται ρολά από χαρτί υγείας και να δίνετε στα παιδιά σας πανέμορφα και φθηνά παιχνίδια!

Μαρία Νιάρου

ΜΑΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

...ΚΟΛΟΚΥΘΟΚΟΡΦΑΔΕΣ ΜΕ ΤΥΡΙΑ

ΥΛΙΚΑ:

- 1 κιλό κολοκυθοκορφάδες
- 1 μάτσο άνηθο
- 1 μάτσο δυόσμο φρέσκο
- 3-4 πολύ τρυφερά κολοκυθάκια
- 1 ώριμη ντομάτα
- 1 κούπα λάδι
- 1/2 κιλό τυριά κίτρινα ή 4 μεγάλα κομμάτια σφέλα
- αλάτι, πιπέρι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Βάζουμε στην κατσαρόλα με το λαδι μαζί με τις κολοκυθοκορφάδες τα άνηθα και τα κολοκυθάκια (όλα καθαρισμένα και πλυμένα) να τσιγαριστούν και να μαραθούν καλά.

Προσθέτουμε την ντομάτα χονδροκομμένη, τον δυόσμο ολόκληρο, μια κούπα νερό, πιπέρι και λίγο αλάτι (ανάλογα με το πόσο αλμυρά θα είναι τα τυριά που θα ακολουθήσουν).

Σιγοβράζουμε το φαγητό και πέντε λεπτά πριν το τέλος προσθέτουμε τα τυριά.

Εάν θέλουμε ένα νηστίσιμο πιάτο, θα αφαιρέσουμε τα τυριά.

Επίσης, με τα ανωτέρω λαχανικά μπορούμε να ετοιμάσουμε βραστή σαλάτα και προαιρετικά αντί για δυόσμο να βάλουμε μάραθο ή σέλινο!

ΜΑΝΙΑΤΙΚΗ ΤΥΡΟΠΙΤΑ

ΥΛΙΚΑ :

- 1/2 κιλό φέτα
- 1/2 κιλό ανάλατη μυτζήθρα ή φρέσκο τυρί (ανάλατο)
- λίγο μάραθο
- 3 αβγά
- 1 κιλό φρέσκο γάλα
- λίγο λάδι
- 1/2 κουτ. γλυκού πιπέρι
- 3 κουτ. σούπας αλεύρι

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΛΟ:

- 1/2 κιλό αλεύρι
- λίγο αλάτι
- 1 ποτήρι χλιαρό νερό
- 2 κουτ. σούπας λάδι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

1. Λιώνουμε με τα χέρια μας το τυρί και τη μυτζήθρα σε μια λεκάνη και προσθέτουμε το γάλα, το ψιλοκομμένο μάραθο, το αλεύρι, το πιπέρι και το λάδι.

2. Ανακατεύουμε καλά τα υλικά. Απλώνουμε στο ταψί το φύλλο το οποίο πρέπει να καλύπτει και τις πλαϊνές πλευρές του ταψιού.

3. Για να "σταθεί" το φύλλο στις πλευρές του ταψιού πρέπει να το πιέσουμε ελαφρά με το χέρι μας.

4. Ρίχνουμε το μίγμα στο ταψί και το ψήνουμε σε 250 βαθμούς Κελσίου για 45 λεπτά περίπου.

5. Όταν ροδίσει σκεπάζουμε με αλουμινοχαρτο.

6. Σερβίρουμε τριγωνικά κομμάτια.

Handwritten Greek text, likely an editorial or letter, with a signature at the bottom.

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

1ο) Στη μέση της σχολικής περιόδου ο πόντιος Πατέρας αποφασίζει να πάει στο σχολείο για να ρωτήσει για την πρόοδο του γιού του. Πρώτα βρίσκει τον καθηγητή των Μαθηματικών:
- Χάλια αδιόρθωτα. Ακόμα δεν ξέρει πόσο κάνουν 1+1.
Απελπισμένος ο Πατέρας ρωτάει τον καθηγητή της Γεωγραφίας. Λυπάμαι κύριε του λέει και αυτός, αλλά ο γιός σας είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως. Για να καταλάβετε, δεν έχει μάθει ακόμα ποια είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας.
Καταστεναχωρημένος ο Πατέρας επιστρέφει στο σπίτι και μόλις γυρίζει ο γιος του λέει:
'Ελα δω παιδί μου. Πόσο κάνουν 1+1; Τρία απαντά αυτός και ποια είναι η Πρωτεύουσα της Ελλάδας;
Η Λάρισα
Και αφού τα ξέρεις ρε βλάκα γιατί δεν τα λες σωστά και στο σχολείο;

2ο) Ένα ηλικιωμένο ζευγάρι Λαρισαίο πηγαίνουν στο Νοσοκομείο για εξετάσεις.
Η γιαγιά δεν βλέπει καλά και κατά λάθος μπαίνει στο ιατρείο σεξολόγου και λέει:
- Γεια σου καμαριμ ήρθα να με εξετάσεις
- Ο γιατρός έκπληκτος τη ρωτάει γελώντας
- Βρε γιαγιά για πες μου έχεις οργασμό;
Τότε η γιαγιά πηγαίνει στην πόρτα και ρωτάει τον άνδρα της που καθόταν απ' έξω στο σαλόνι και την περίμενε:
- Ρε συ Τάσομ... έχουμε οργασμό;
- Όχι ρε γυναίκα, ΟΓΑ έχουμε!

N.A.Δ

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Κρεμασιώτικα Νέα...πάντα κάτι έχουν να μας πουν. Κάτι από το παρελθόν, ιστορίες των παππούδων μας και των γονιών μας, παλιά έθιμα του χωριού μας, αναμνήσεις από την παιδική ηλικία των περισσότερων, φωτογραφίες που μας γυρνάνε πίσω, στιγμές από μια ζωντανή Κρεμαστή που πολλούς ταλαιπώρησε αλλά που όλοι αγάπησαν.
Αλλά και από το παρόν, από μια Κρεμαστή που εξελίσσεται, που συνεχώς μορφοφάνει, που γεμίζει φωνές τα Καλοκαίρια από ενήλικες και παιδιά που λαχταρούν να την αντικρύσουν, να γευτούν τα κρύα της νερά, να γεμίσουν από τις μυρωδιές της, να χορέψουν στο σκοπό των πανηγυριών, να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις της, να επικοινωνήσουν με τους ξενιτεμένους της.
Η εφημερίδα μας, δημιούργημα του αείμνηστου Μιχάλη Δούνια, ένα χαρτί που αποτυπώνει τα νέα και τις ανάγκες του χωριού, μια γέφυρα επικοινωνίας με τους απανταχού Κρεμασιώτες, ένας τρόπος να διατηρείται ζωντανή η εικόνα της Κρεμαστής στο μυαλό μας τις μέρες του Χειμώνα. Στο φύλλο αυτό λοιπόν της εφημερίδας μας που αποτελεί το 51ο φύλλο σε μια συνεχή έκδοση 32 χρόνων των Κρεμασιώτικων Νέων, κρίνεται επιτακτική η ανάγκη να τονιστεί πόσο σημαντική είναι η συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Όλοι γνωρίζουμε ότι αποτελεί μια σημαντική συντροφιά για τον Κρεμασιώτη αναγνώστη, ένα χαμόγελο ικανοποίησης για τον Κρεμασιώτη παππού ο οποίος πίσω από τις λέξεις θα εντοπίσει γνωστές εικόνες που θα του ξυπνήσουν μνήμες, και ένα βλέμμα ενδιαφέροντος για το νεαρό Κρεμασιώτη που θα

τον οδηγήσει στις ρίζες του και θα τον αφυπνίσει ώστε να συνεχίσει την παράδοση του χωριού, με το νέο του αέρα φυσικά.
Για να συνεχίσουμε λοιπόν να βρίσκουμε στο γραμματοκιβώτιό μας τα Κρεμασιώτικα Νέα χρειάζεται να στηρίξουμε την έκδοση τους όχι μόνο οικονομικά αλλά κυρίως με τα άρθρα μας και τις ιδέες μας. Η εφημερίδα έχει ανάγκη από το λόγο των πρεσβυτέρων του χωριού. Είναι τόσο χαλαρωτικό να διαβάζουμε άρθρα της ασπρόμαυρης Κρεμαστής γραμμένα σε λόγο λιτό και καθαρό. Τα νέα μυαλά όμως από την άλλη, τα φρέσκα ιδέες και όρεξη έχουν τόσα πολλά να δώσουν στις κενές σελίδες που περιμένουν άρθρα.
Η εφημερίδα είναι εδώ και περιμένει Νέα.. Κρεμασιώτικα Νέα...παλιά και καινούρια, από όλους μας. Αν ανακατέψουμε λίγο τις σκέψεις μας σίγουρα θα βρούμε πολλά να γράψουμε και να τα μοιραστούμε με τους συμπατριώτες μας. Η στήριξη από όλους μας είναι πολύτιμη, αρθρογραφική και οικονομική.
Κάθε φύλλο από τα Κρεμασιώτικα Νέα μέχρι να φτάσει στα χέρια μας έχει ένα κόστος 600-700ε. Τα έξοδα αυτά καλύπτονται από συνδρομές και δωρεές στο σύλλογο. Σημαντικός αρωγός στη συντήρηση της έκδοσης της εφημερίδας είναι ο συμπατριώτης μας Γιώργος Δρίβας, τον οποίο θέλουμε να ευχαριστήσουμε για το ενδιαφέρον και την οικονομική του ενίσχυση.
Τα Κρεμασιώτικα Νέα είναι εδώ και περιμένουν με κάθε τρόπο τη βοήθεια από όλους μας, ώστε να συνεχίσουν να μας συντροφεύουν με τις ιστορίες τους.

Σ. Α. Παρδάλη

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ Έκδοση του Συλλόγου Κρεμασιωτών "Ο Πατριώτης"

Επιμέλεια σύνταξης: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΟΥΝΙΑ

Γράμματα στέλνονται στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις: giotatratakou@gmail.com margaritadounia@gmail.com nickpardal@gmail.com

Κείμενα προς δημοσίευση στέλνονται στον κ. ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 18 ΒΡΗΛΗΣΙΑ Τ.Κ. 152 35

Τηλέφωνα επικοινωνίας: Γιάννης Παπαμιχαλόπουλος 6982549549 Νίκος Παρδάλης: 6977772848 Αντώνης Ταμβάκος: 6946310310 Χρήστος Γκλιάτης: 6948042385 Ελένη Παπαμιχαλοπούλου: 6973513670 Λένα Τραπεζόντα: 6973796145 Στέλλα Παρδάλη: 6942663727 Γιάννης Γκιουζέλης: 6972112149

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ CDI A.E. Στ. Τσαλαβούτα 2 Περιστέρη Τηλ. 210 2533252 www.cdi.gr

Βασίλειος Καλκάνης (12/05/1990 – 15/04/2013)

Πολύ οικεία φέτος ακούστηκαν στα αυτιά μου τα τροπάρια της Μεγάλης Εβδομάδος αλλά και η χαρά της Αναστάσεως περιορίστηκε από την πίκρα! Βασίλη, δεν κατεβήκαμε στην Κρεμαστή φέτος, γιατί η Κρεμαστή μας φαινόταν πολύ άδεια χωρίς εσένα, εσένα που σχεδιάζεις τις οικογενειακές πασχαλινές διακοπές ήδη από τον Ευαγγελισμό. Ευκαιρία, έλεγες, η φεινική συγκυρία να πέφτουν κοντά κοντά η Πρωτομαγιά, το Πάσχα, του Αι-Γιάννη, να κάτσουμε λίγο παραπάνω, να πάμε και στο πανηγύρι στο Λαμποκάμπι, που χρόνια έχουμε να παραβρεθούμε. Να διασκεδάσουμε την κατήφεια της κρίσης, να γιορτάσουμε λίγο με φίλους και συγγενείς αγαπημένους!

Ήσουν δεν ήσουν 2 μηνών που πάτησες για πρώτη φορά τα ποδαράκια σου στην Κρεμαστή! Και από τότε συνέχεια και με κάθε ευκαιρία, κάθε χρόνο το Πάσχα, το καλοκαίρι, τις Απόκριες, τα Σαββατοκύριακα. Από μικρός έδειχνες πόσο σου άρεσε, τότε που ξαφνικά εξαφανιζόσουν από το σπίτι και έβγαινες για περίπατο... Στο τέλος σε βρίσκαμε στο σπίτι της θείας της Λυγερής, στο μπαλκόνι του Αντρέα του Δρίβα να κολατσίζετε ψωμί και ελιές, στο αυτοκίνητο του Μηνακάκη, στην Αγορά... Βιαζόσουν, βιαζόσουν να εξερευνησεις το χωριό, να απολαύσεις κάθε του γωνιά! Και όταν μεγάλωσες, έπιασε δουλειά στην Αγορά, στο «Αντάμωμα» και καθόσουν 2 μήνες τα καλοκαίρια, απολαμβάνοντας τη ζωή στο χωριό!

Στοιχείο ήσουν, παράταιρο στην εποχή μας! Έτρεφες αισθήματα ειλικρινή, γλυκεία καρδιά, λόγο ευθύ, πνεύμα συμπαθείας, μπέσα και κέφι και χαρά για τη ζωή! Και οι άνθρωποι σε συμπαθούσαν για τα ψυχικά χαρίσματά σου! Κάπως έτσι, οι προτροπές σου

λαμβάνονταν υπόψιν. και δεν είναι λίγοι οι νεαροί σου φίλοι που με τις προτροπές σου παρίσταντο στην κοπή της Βασιλόπιτας ή στα γλέντια των Αποκριών!

Στοιχείο παράταιρο για την εποχή σου ήσουν, ένας παράδοξος επαναστάτης, που εκτελούσε τον τύραννο με μόνο το χαμόγελο στα χείλη! Όρια και όρους και εντολές και προσταγές δεν αποδεχόσουν. Το ανέφερα και πριν, η αυλή του Καλκανέικου σου φαινόταν στενή, όταν ήσουν μικρός, η σχολική ζωή μια στενή και καταθλιπτική διαδικασία που δεν είχε νόημα, η ζωή στην πόλη ασφυκτική! Πάντοτε, όμως, ανακάλυπτες το διαμάντι μέσα στο βούρκο, την πάλλουσα ανθρώπινη καρδιά κάτω από το βάρος υποχρεώσεων, αξιωμάτων, ιδιοτήτων. δεν ήταν τυχαία η συμπάθεια που σου επεδείκνυαν οι δάσκαλοί σου!

Κάπως έτσι, με τέτοιες μεθόδους και με τέτοια εργαλεία, έκανες την πιο μεγάλη σου επανάσταση, την επανάσταση εναντίον του φαίνεσθαι, του μοντέλου του φαίνεσθαι και του φέρεσθαι που η σύγχρονη κοινωνία έχει καθιερώσει –και το οποίο έφτυνες κατάμουτρα, μην τηρώντας ούτε μια κεραία! Απολάμβανες τις χαρές της ζωής, και συνάμα έκοβες την καρδούλα σου μικρά-μικρά κομματάκια και τα μοίραζες στους γύρω σου, όπως έλεγε ο Γέρων Παΐσιος!

Όσπου, κόβεται η ζωή στα 23 σου έτη, ίσως για να μην θαμπώσει ο πολύτιμος μαργαρίτης της ψυχής σου, ίσως γιατί ο Άρχων του Κόσμου τούτου φθονεί τους ανθρώπους που δεν μπορεί να μολύνει!

Μας άφησες όλους ορφανούς, με μόνη παρηγοριά τη συνεχή παρουσία σου στο νου και στην ψυχή μας και την ανάμνησή σου, προτού ξεκινήσουμε το κάθε έργο! Συνέχισε να μας στηρίζεις, υπενθυμίζοντας το σύντομο

του αποχωρισμού!

Έφυγες...

Έφυγες.. Έφυγες μια ήρεμη βραδιά του Απρίλη. Λίγο πριν τη Μεγάλη Γιορτή της Ζωής και της Αλήθειας. Έφυγες ωςάν φύσημα ήρεμο του αγέρα. Αύρα λεπτή που τράνταξε τον κόσμο συθέμελα. «Άρατε, πύλαι, να μπει Άρχοντα στη Σιών. Άρχοντα, αναγορεύω το Δούλο μου, διότι εκτέλεσε σωστά την Υπηρεσία. Πολλούς Ανθρώπους καλοκάρδιση, ζύπνησε την πνοή που είχα εμψύσει. Μιχαήλ, οδήγησέ τον στο σπίτι του να αναπαυθεί. Από 'κει κοντά στον Άι-Λια, λίγο πιο πάνω από του Αι-Κωνσταντίνου το παλάτι και παράγγειλε στην Ελένη να ζεστάνει το νερό να πλυθεί, να καθαριστεί από τη σκόνη και δείξε στον Αντιρρησία για να σωπάσει τα 800 στόματα που του έδωσαν τον τελευταίο ασπασμό, τις άπειρες καρδιές που προσεύχονται, τη θάλασσα των δακρύων. Θέτω στο τέλος υπογραφή. Έγώ είμι ό 'Ων». «Αμήν. Γένοιτο!»

Καλή Ανάπαυση, Βασίλη, Αδελφέ μου!

N. Καλκάνης

Για να γίνει κατανοητό το νόημα του στίχου, η Ελένη είναι η κόρη του Κωνσταντίνου Τεριζή, που πέθανε και εκείνη νεότατη, 25 ετών, και στη μνήμη της φτιάχτηκε η κρήνη στην Κρυόβρυση.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ (ΜΠΙΛΗΣ) ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Τον προηγούμενο Απρίλη, μέσα στην καρδιά της άνοιξη, έφυγε αδόκητα από τη ζωή ο Βασίλης (Μπίλης) Καλκάνης.

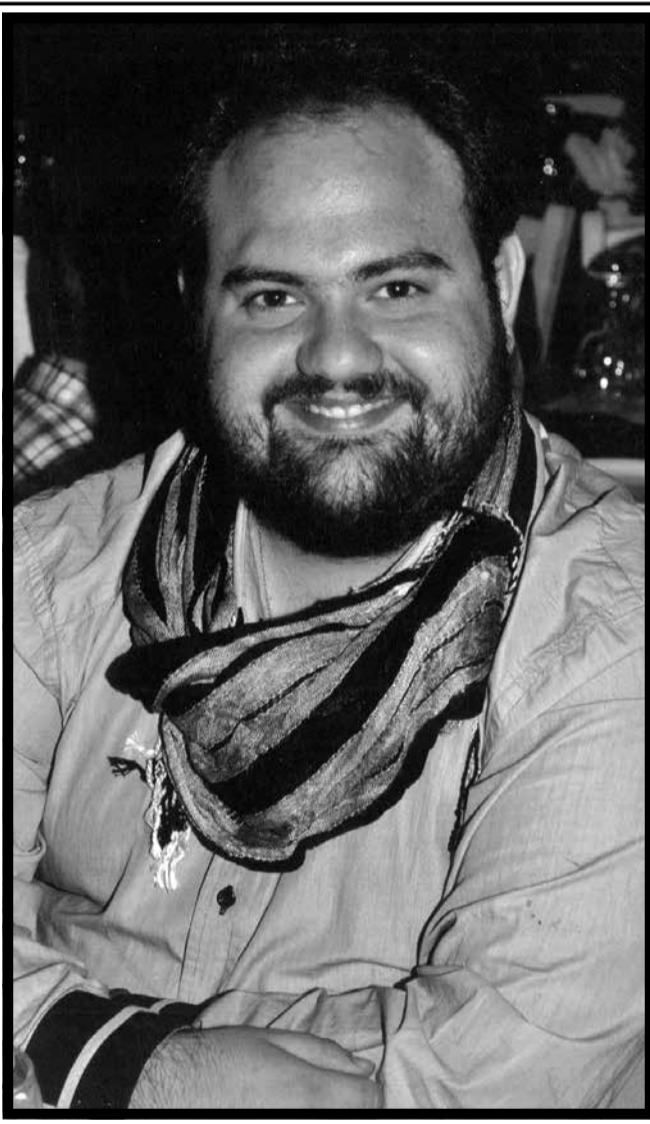
Η είδηση του θανάτου του σκόρπισε άφατη θλίψη σ' όλους τους Κρεμασιώτες. Έφυγε πάνω στην άνοιξη του, στα όνειρα του, στο πέταγμα του στον κοινωνικό στίβο.

Ο θάνατος του είναι μεγάλο πλήγμα για τους γονείς, τα αδέρφια του και τους συγγενείς του.

Ο Μπίλης ήταν ευγενικός, φιλικός και ιδιαίτερα αγαπητός απ' όλους τους Κρεμασιώτες. Προσωπικά τον αγαπούσα για την φυσική, ανεπιτήδευτη, ευγένεια του και τον σεβασμό στους μεγαλύτερους. Η συμπεριφορά του αυτή θα μου είναι αξέχαστη. Αγαπούσε με φανατισμό το χωριό, ήταν παρών σε όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου της Αθήνας και του τοπικού συλλόγου. Η πλατεία του χωριού, χωρίς την παρουσία του, Μπίλη δεν θα μας δίνει την ίδια χαρά θα νοιώθουμε θλίψη. Γι' αυτές τις αρετές του είχε κατακτήσει την αγάπη όλων των Κρεμασιωτών. Στην έξοδο του από τον μάταιο κόσμο στο τελευταίο του ταξίδι για τη χώρα των αγγέλων βρέθηκαν όλοι οι Κρεμασιώτες, τον αποχαιρέτησαν με βουβό πόνο και δάκρυα, και προσευχήθηκαν να τον αναπαύσει ο θεός. Όποιον αγαπούν οι θεοί πεθαίνει νέος.

- Μπίλη θα σε θυμόμαστε παντοτινά.

Στους θλιμμένους γονείς και αδέρφια σου εύχομαι ολόψυχα την εξ ύψους παρηγοριά.

Νίκος Αντ. Δούνιας**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ**

Η οικογένεια Κωνσταντίνου Καλκάνη ευχαριστεί θερμώς όλους τους συγγενείς και φίλους για την στήριξη και τη συμπάραστασή σας στο πρόσφατο οικογενειακό πένθος. Η αγάπη που δείξατε προς τον αγαπημένο γιο και αδελφό μας λειτουργεί κάπως ελαφρυντικά, διότι δηλώνει ότι ο Βασιλάκης μας δεν ήταν "άχθος αρούρης", αλλά πρόσωπο που δεχόταν και έπαιρνε αγάπη.

Ιδιαίτερως, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους θεσμικούς φορείς των Κρεμασιωτών, το Σύλλογο των Κρεμασιωτών Αθηνών "Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ" και το Σύλλογο των Κρεμασιωτών Λακωνίας "Ο ΕΛΑΤΟΣ", που τίμησαν τη μνήμη του γιου και αδελφού μας, αποστέλλοντας εκπροσώπους στην εξόδιο ακολουθία και προβαίνοντας σε δωρεές χρηματικών ποσών μέσω Τραπεζής στην οργάνωση "ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ" και στην Ενορία Κρεμαστής.

Πέραν των δωρεών των συλλόγων, συγκεντρώθηκε ένα σεβαστό χρηματικό ποσό από δωρεές φίλων και συγγενών, τα οποία προορίζονταν για την ίδια οργάνωση. Ύστερα από πιο ψύχραιμη σκέψη, η οικογένεια αποφάσισε να τα διαθέσει στην οργάνωση "ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ". Ο λόγος που μας ώθησε σε αυτήν τη μεταβολή είναι ότι "ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ" αποτελεί έναν πολύ ισχυρό μη κυβερνητικό οργανισμό αλληλεγγύης, επιχορηγούμενο από το Κράτος, τους κοινωνικούς εταίρους κλπ ενώ η "ΚΙΒΩΤΟΣ" διαθέτει σαφώς λιγότερους πόρους που με τη συνετή διαχείριση του παπα-Αντώνη αποδίδουν το πολλαπλάσιο. Εξάλλου, κατά παράφραση της γνωστής ρήσης, από μια συμφορά ας απορρεύσουν μυριάδες καλά και ας ενισχυθεί ο αγώνας περισσοτέρων.

ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΠΡΟΣΠΕΡΝΑ, ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΡΕΑΛΙΣΤΗ, ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΑΤΡΩΤΟΣ, ΟΤΙ, ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΣΕΝΑ ΔΕΝ ΣΕ ΑΓΓΙΖΕΙ ΕΙΣΑΙ ΣΕ ΕΝΑ ΧΡΥΣΟ ΚΛΟΥΒΑΚΙ ΚΑΙ ΖΕΙΣ...!!!

ΞΑΦΝΙΚΑΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑ... ΤΙΠΟΤΑ... ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑ ΑΠΕΙΡΟΕΛΑΧΙΣΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ... ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙΣ ΟΤΙ ΟΛΟΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΧΤΕΣ.....

ΛΕΣ ΠΩΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ... ΚΛΕΙΝΕΙΣ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΟΤΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΑΛΙ ΟΠΩΣ ΕΣΥ ΤΟ ΘΕΣ.... ΑΥΤΟ ΚΑΝΩ...ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ... ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΟΟ...ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΟΟ...ΚΛΕΙΝΩ ΤΑ

ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΑΣ ΒΛΕΠΩ ΚΑΙ ΤΑ 3 ΑΔΕΡΦΑΚΙΑ ΝΑ ΕΡΧΕΣΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ.... ΝΑ ΚΑΘΟΜΑΣΤΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΨΗΛΑΑΑ ΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΒΟΥΝΑ...ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΘΑΝΑΤΟΙ... ΠΟΣΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΩ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟΣΗ ΑΔΙΚΙΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ...ΓΙΑΤΙ ΠΕ ΓΑΜΩΤΟΟ...ΓΙΑΤΙ...??? ΤΟΣΟ ΚΡΙΜΑ ΝΑ ΦΕΥΓΟΥΝ ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ... ΤΟΣΟ ΚΡΙΜΑ.....!!! ΠΟΣΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ..... ΠΟΣΟ...???!!!! ΠΡΕΠΕΙ ΟΜΩΣ...ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΚΛΗΡΗ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ... ΠΟΣΟ ΦΤΩΧΑ ΤΑ ΛΟΓΙΑ...ΝΙΩΘΩ ΑΔΕΙΟΣ...ΝΙΩΘΩ ΤΟΣΟ ΠΙΚΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΙΚΟ... ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΠΙΛΑΚΟ.....ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΣΕΣ ΚΑΙ ΘΑ ΖΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ

ΤΙΣ ΛΥΠΕΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.... ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ.....

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΥΝΤΑΣ

(Η φωτογραφία προέρχεται από το Αρχείο Καλκάνη)